

Cevabını Biliyorum Artık

– GÜLÜM ÇAMLISOY · 20 Mayıs 2014

Sabırsız düşler çığlık çığığa. Uyan ve bitsin bu kâbus diye feryattalar. Mümkün olsa uyanmaz mıyım, mümkün olsa perde çekmez miyim bu drama.

Tek kişilik oyunumdayım bir ömür. Figüranlar başrolü çalma telaşında. Yitip gitmemi istiyorlar. Sanki bu düzenekte bana bir yer yokmuş gibi itekliyorlar.

Yanılgılar diz boyu, yürüdüğüm yol öylesine tümsekli ki. Köşe başında silik siluetler görüyorum ve gölgelerin arasında ısrarla bağırp, kahkahalara boğuluyorlar. Kim neyin derdinde, ah bir anlasam...

Sıktım sıyrıldı her birinizden. Ne vardı bunca isyana. Oysaki isyan etmesi tek gereken benim. Tövbeler tövbesi, nasıl bir hakkım olabilir ki inkâr etmeye benliğimi. Dilimin ucunda binlerce sözcük ve bilinçaltım bir bir kusuyor saklı ne varsa. Farkındayım her şeyin, farkındayım sahte düşlerin, farkındayım kabaran dalgaların.

Akıntıya kürek çektiğimin öylesine bilincindeyim ki diğer yandan ama bir o kadar da mecburum.

Niyetim saklı yüreğimde ve nezdinde tüm gerçekler Yaradan'ın. Gözler görmüyorsa çok üzgünüm.

Afakî bir mücadele için kötüsü ve attım pembe gözlüklerimi. Tüm görüntülerin bir yanılsama olduğu gün gibi aşikâr.

Vuran dalgalar öylesine hırçın ve zalim ki kaya bile zor dayanır. Lakin yavaş yavaş aşınmakta da. Yürek mi dayanır.

Nedir altında yatan bu gizemin söyleyin suç mu sevmek, suç mu son damlasına kadar insan olmak.

Dilim yandı bir kez. Sessizliğimi muhafaza etmek zorundayım. Diğer yandan bas bas bağırmakta iç sesim. Bir tek ben duyuyorum ve tabii ki tek dayanağım O.

O kadar asil ve naif ki dile getirmek istediklerim. Hayır, tövbeliyim bu sefer. Ne şikâyet ederim ne de yansıtırım. Değil çığıklarım suskunluğum bile yanlış telaffuz edilmekte.

Gerçekçi olmak mı bardağın kalan yarısını boş görmek yoksa kötümser olmakla eş değer mi. Ne değişir ki. İsterse ağzına kadar dolu addedin. Lakin kanımca bardağın ne yarısı dolu ne de bardak kaldı geride.

Kıran çoktan kırmış bardağı da kalpleri de.

Sıradan mı farklı mı addedilen. Hiçbir şey fark etmiyor artık. Çünkü siz ne kadar uğraş verseniz da kim olursa olsun karşınızda çoktan kafasındaki profile yerleştirmiş sizi.

Anlamını yitirmiş onca duygu. Duygular bile kapılmış sert esen rüzgâra mümkün mü sürüklenmemek sele kapılmış giderken. En azından varılacak nokta belli.

Dünyanın merkezi değilim lakin sinsi ruhlar kendini değil dünyanın evrenin tepesinde görüyor.

İyi niyet ve sevgi adına ne varsa kurutmaya çalışan ve başarıya gayreti içersinde olan herkese teşekkür ediyorum.

Anlamak mı anlaşılacak mı yoksa her ikisi de afakî bir uğraş mı?

Cevabını biliyorum artık.

Hükümsüz ve sorgusuz bir dünya tek hayalim ve sevginin, aşkın ve duyguların köreltilmediği.

Tabii ki hala kaldıysa bu mefhumlar. Olsun, ben yine de saklıyorum içimde her birini üstelik. Hiç de belli olmaz belki hayaller bir gün gerçeğe döner.

Saklamalıyım da üstelik. Sorumluyum lakin en az sizlerin olduğu kadar. Tabii ki bir gün gözlerinizdeki perdeyi çektiğinizde tüm gerçekleri tüm çıplaklığı ile görme ihtimali uzak bir olasılık olsa da...